

פמולה יום חמישי-

איך לקחת את האור של חנוכה למשך כל השנה

משחק חימום (לא קשור למסר): משחק: טופי במשבצת-

מחלקים לכל חניך מספר רצועות של נייר (מינימום 4), על הרצפה מפזרים סוכריות טופי כך שבכל משבצת יש סוכריה אחת. כל חניך בתורו צריך לשים רצועה אחת על הפסים של המשבצות. כאשר משבצת מוקפת כולה ברצועות, החניך ששם את הרצועה האחרונה לוקח את הטופי.

משחק שרלוק: חוויות- עושים סבב כל אחת אומרת בקצרה ממש 3 דברים שהיא עשתה בחנוכה, אני כותבת בקצרה את מה שהם אומרות ומשחקים שרלוק: (פתקים מצורפים..)

סיפור להנחשה: מצורף.. חתוך לקטעים שהבנות יקריאו.

קטע: להסביר את הקטע: נר אפשר לכבות אבל את האור והטוב שיש

בכל אחת אי אפשר לכבות, רבי נחמן כותב שהאדם הוא לא כמו נר שנהמר ונכבה, בכל אחת יש טוב ואור שהתפקיד שלה להאיר אותו כל יום בשנה, בהתמדה.

כל אחת כותבת נקודה טובה שיש בה והיא מומשיכה איתה או מעשה טוב שהיא רוצה לעשות. אחרי שבועיים שואלים אם הם היו על דה והתמידו בחלק משוקטון.

נר אפסר לכבות,

אך את עצם האור אי אפסר לכבות

התחדשותם וריבויים של נרות חנוכה בכל יום

מלמדים שאסור לו לאדם להיות כזקן שדועך ונגמר.

אלא צריך להתחדש בכל יום.

כל עיקר נפלאות חנוכה,

שאפסר להעשיך אורות גדולים - עניינים שברוח - גם בימי חול פשוטים.

(רבי נחמן מברסלב)

נר אפסר לכבות,

אך את עצם האור אי אפסר לכבות

התחדשותם וריבויים של נרות חנוכה בכל יום

מלמדים שאסור לו לאדם להיות כזקן שדועך ונגמר.

אלא צריך להתחדש בכל יום.

כל עיקר נפלאות חנוכה,

שאפסר להעשיך אורות גדולים - עניינים שברוח - גם בימי חול פשוטים.

(רבי נחמן מברסלב)

→ p

← 2

5 →

1 ←

---

2 →

---

3 ←

סיפור: "הפנס של דני"

היה היה ילד בשם דני, שאהב את חג החנוכה. כל שנה, הוא וחבריו היו מדליקים את החנוכייה יחד, שרים שירי חג ואוכלים סופגניות מתוקות. אבל השנה, דני רצה לעשות משהו מיוחד.

ביום האחרון של חנוכה, דני החליט לקחת את הפנס המיוחד שלו, ששייך לחנוכה, שהיה עשוי מזכוכית צבעונית. כאשר הוא הדליק את הפנס, האור שהיה בתוכו הבריק ויצר צבעים יפים על הקירות. דני חשב לעצמו: "למה שהאור הזה יהיה רק לחנוכה? אני רוצה שהוא ילווה אותי כל השנה!"

אז דני התחיל לחפש דרכים לשמור על האור שלו. הוא התחיל לעזור להורים שלו בעבודות הבית, להביא אוכל לשכנים הקשישים, ולשחק עם ילדים אחרים בשכונה. בכל פעם שהוא עשה מעשה טוב, הוא הרגיש שהאור בפנס גדל עוד יותר. לאחר כמה שבועות, דני גילה שהאור לא רק שייך לפנס, אלא הוא נמצא גם בלב שלו. כל פעם שהוא עשה משהו טוב, הוא הרגיש את האור זורם בתוכו. בסופו של דבר, דני הבין שמסורת חנוכה היא לא רק על הדלקת נרות, אלא גם על איך אנחנו יכולים להביא אור ושמחה לחיים שלנו ושל אחרים, בכל יום ויום בשנה. וכך, דני החליט לשמור על הפנס דלוק, לא רק בחנוכה, אלא בכל השנה – כדי להזכיר לעצמו ולכולם, שכאשר אנו עושים טוב, האור שלנו זורח חזק יותר!

1

היה היה ילד בשם דני, שאהב את חג החנוכה.
כל שנה, הוא וחבריו היו מדליקים את החנוכייה יחד, שרים שירי
חג ואוכלים סופגניות מתוקות.
אבל השנה, דני רצה לעשות משהו מיוחד.

2

ביום האחרון של חנוכה, דני החליט לקחת את הפנס המיוחד
שלו, ששייך לחנוכה, שהיה עשוי מזכוכית צבעונית. כאשר הוא
הדליק את הפנס, האור שהיה בתוכו הבריק ויצר צבעים יפים על
הקירות. דני חשב לעצמו: "למה שהאור הזה יהיה רק לחנוכה?
אני רוצה שהוא ילווה אותי כל השנה!"

3

אז דני התחיל לחפש דרכים לשמור על האור שלו. הוא התחיל
לעזור להורים שלו בעבודות הבית, להביא אוכל לשכנים
הקשישים, ולשחק עם ילדים אחרים בשכונה. בכל פעם שהוא
עשה מעשה טוב, הוא הרגיש שהאור בפנס גדל עוד יותר.

4

לאחר כמה שבועות, דני גילה שהאור לא רק שייך לפנס, אלא הוא נמצא
גם בלב שלו. כל פעם שהוא עשה משהו טוב, הוא הרגיש את האור זורם
בתוכו.
בסופו של דבר, דני הבין שמסורת חנוכה היא לא רק על הדלקת נרות,
אלא גם על איך אנחנו יכולים להביא אור ושמחה לחיים שלנו ושל אחרים,
בכל יום ויום בשנה.

5

וכך, דני החליט לשמור על הפנס דלוק, לא רק בחנוכה,
אלא בכל השנה – כדי להזכיר לעצמו ולכולם, שכאשר אנו
עושים טוב, האור שלנו זורח חזק יותר!